

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

MET VOLLE GOESTING

Komedie in vijf bedrijven

1880
door

Julia Engelen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2006
Nr.2913

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk ***MET VOLLE GOESTING*** op te voeren moet de naam van auteur ***JULIA ENGELEN*** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/0220/018
ISBN 978-90-385-09495

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Julia Engelen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 5 heren)

ROSA : Dienstmeisje in het hotel. Gehuwd met Jeff, zonder kinderen. Van middelbare leeftijd. Zij werkt het langst in het hotel.

SANDRA : Dienstmeisje in het hotel. Gehuwd met kinderen. Ze is jonger dan Rosa

KURT DE NAYER : Dokter. Veertiger. Hij begeleidt de kuurgasten in hun kuur. Ondanks het feit dat hij verloofd is met Claire, probeert hij met alle dames afspraakjes te maken.

GUY HERTOGS : Manager van het hotel, ongeveer 50 jaar oud. Een beetje een warhoofd, bezondigt zich regelmatig aan een malapropisme.

FRANS STOKMANS : Klusjesman van ongeveer 50 jaar. Begint aan zijn eerste werkdag in het hotel.

GUIDO PROT : Portier, ober, loopjongen... Dertiger en homofiel.

MEVROUW VANSTEEKENBEEN : Deftige dame, gehuwd en kuurgaste in het hotel.

BARONES VON LEDERHOSE : Hooghartige vrouw van rond de vijftig en kuurgaste in het hotel.

MARIE-THERESE RAMPELBERG : Jonge vrouw en kuurgaste in het hotel.

CLAIRE PONTIACI : Vriendin van Marie-Thérèse. Zij volgt ook de kuur en is tevens de verloofde van de dokter.

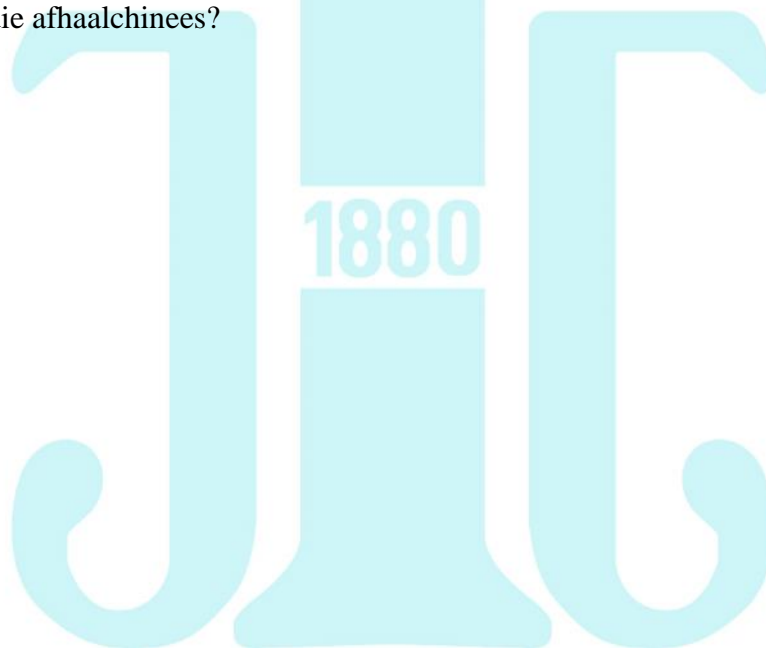
GIOVANNI PONTIACI (alias Pantani) : Is de vader van Claire. Hij komt zijn dochter controleren, maar wordt per ongeluk aanzien voor een controleur van het hotelwezen.

DECOR

De lobby van een hotel. In het midden een balie met daarachter een rekje voor de nummers en sleutels. De balie en het rekje zijn verbonden met elkaar, aan één kant met klapdeurtjes en aan de andere met een enkel luik dat men op moet tillen. In een hoek een salon met enkele zeteltjes en een bijzettafeltje. Veder is er een gewone deur die toegang geeft tot het kabinet van de dokter, een klapdeur voor het restaurant en één voor de dienst. Een draaideur geeft toegang tot de straat. Er is nog een trap naar boven en een lift waarvan één deur open is en één gesloten.

KORTE INHOUD

Elk jaar na de feestdagen in januari wordt er in hotel “Met Volle Goesting” een kuurweek georganiseerd. Telkens komt dan hetzelfde groepje dames afzakken naar het hotel om er uitgebreid te kuren, te diëten en... te genieten van de attenties van dokter Kurt de Nayer. Deze slaagt er immers ieder jaar weer in om alle dames tevreden naar huis te laten vertrekken. Doch dit jaar zit er een haar in de boter, of beter een verloofde in het hotel. De anders zo strikt geplande afspraakjes lopen in het honderd. Frans, de nieuwe klusjesman, doet zijn uiterste best om alle problemen op te lossen, ook die van de dokter, en maakt zo de verwarring nog completer. De vader van de verloofde, een Italiaans driftkikkertje, komt ook nog langs om zijn dochter in de gaten te houden, maar hij wordt per ongeluk door de hotelmanager en de portier aanzien voor een controleur. En dan is er nog de liefde, een barones die er niet van wil weten en een portier die wel trek krijgt in een klusjesman. En hoe zit dat met die afhaalchinese?

EERSTE BEDRIJF

(Sandra borstelt, Rosa neemt de laatste kerstversieringen van de muur en stopt ze in een doos.)

ROSA : Dat was de laatste. Alles kan weer de zolder op.

SANDRA : Nu de kerstversiering opgeruimd is, kan het nieuwe jaar echt beginnen.

ROSA : Ik ruim mijn kerstboom altijd op met Driekoningen.

SANDRA : Ik ook. En wat een smodderboel dit jaar! Tegen dat die boom buiten was, hing er geen naald meer op. Het was er nochtans ene met wortel en al. Heel mijn living lag vol met naalden. Ik durf te wedden dat ik er tegen Pasen nog vind.

ROSA : Jij zet dus een echte, Sandra?

SANDRA : Natuurlijk.

ROSA : Ik niet. Dat is ook niet te doen in dat klein appartementje van ons. Ik zie me al die boom drie etages omhoog sleuren en na Kerstmis drie etages omlaag.

SANDRA : Hoe? Doet Jeff dat niet?

ROSA : Met zijn rug? Kind, ik mag al blij zijn dat hij kan gaan werken.

SANDRA : Je zou hem uit het raam kunnen gooien.

ROSA : Mijne Jeff?

SANDRA : De boom.

ROSA : En daarna een proces aan mijn been krijgen. Die van beneden zou direct de politie verwittigen. Neen, ik zet een plastieken boom, een kleintje maar, kastmodel. Met Kerstmis haal ik hem uit de kast, vouw de takken open en zet de stal erbij. En met Driekoningen vouw ik hem dicht en gaat hij met ballen en al terug de kast in. Zo gepiept.

SANDRA : Ik moet thuis niet afkomen met een plastieken kerstboom. Mijn kinderen willen een echte, met lampjes en slingers, ballen en een grote ster. En veel plaats voor de pakjes natuurlijk. Geven jij en Jeff elkaar cadeautjes met Kerstmis?

ROSA : Dat heb ik afgeschaft. Ik kreeg van Jeff alleen maar keukengerei, elk jaar weer.

Van alles, je kan het zo zot niet bedenken of het lag onder de boom. Op een keer kreeg ik een knoflooktang als kerstcadeau. Ik had hem nochtans de pap in de mond gegeven, een flesje parfum, van die echte, geen aangengd spul. Maar neen, hij gaf me een knoflooktang. Het jaar daarop heb ik gezegd: 'Jeff, dat pakjesgedoe is één grote commercie. Wij kunnen ons geld wel beter spenderen. Sindsdien koop ik mij met Kerstmis een nieuw ensembleke en een flesje parfum.

SANDRA : En Jeff?

ROSA : Die heeft al alles.

SANDRA : Onze kinderen zouden nogal steigeren; geen pakjes, geen echte boom.

ROSA : Als je kinderen hebt, ligt dat natuurlijk anders, maar Jeff en ik zijn content met ons plastieken boompje. Voor een grote boom hebben we ten andere geen plaats.

SANDRA : Een echte is toch gezelliger, niet Rosa?

ROSA : Een mens heeft het niet altijd voor het kiezen.

SANDRA : Dat is waar. Ik zou ook liever deeltijds gaan werken, maar als je een lening moet afbetalen, heb je niets te kiezen.

ROSA : Tja Sandra, daar was je zelf bij. Heb jij die lampen reeds afgestoft?

SANDRA : Zo ver was ik nog niet geraakt.

ROSA : (*Ze begint af te stoffen met een plumeau.*) Ieder jaar weer sta ik er versteld van dat we de grote kuis in twee weken tijd gedaan krijgen, want twee weken om een gans hotel te poetsen is niet veel!

SANDRA : En dat na de feestdagen! Wat zagen die kamers eruit!

ROSA : Het wordt elk jaar erger. Mensen op vakantie laten hun goede manieren thuis. Dan worden het varkens.

SANDRA : Vier damesslipjes en twee bh's heb ik vanonder de bedden gehaald. En jij?

ROSA : Een knalrode jarretellegordel en een boxershort, maat 58. Hij hing aan de ventilator boven het bed. (*Ze maakt een draaibeweging.*) Wat heb jij met dat ondergoed gedaan?

SANDRA : In een zak voor spulhulp gestoken.

ROSA : Daar gaat er zich nog ene mee amuseren.

SANDRA : Dat zit er op. Alles blinkt weer.

ROSA : Ja. De dames mogen arriveren.

SANDRA : Hoeveel zouden er ingeschreven zijn?

ROSA : Vier of vijf.

SANDRA : Oei! Niet meer?

ROSA : Ik heb horen vertellen dat die vrouw uit Luik, madame Grand Champ naar een plastische chirurg is gegaan. Je weet wel, die met dat ferm bos hout voor de deur. Zij heeft haar vet laten wegzuigen. Voor haar geen dieetkuur dit jaar.

SANDRA : Alé, één die ingezien heeft dat ze haar geld hier wegslijt. Maar het blijft toch een goed idee van mijnheer Hertogs, om een kuurweek na de feestdagen te organiseren. Iedereen gaat in januari op dieet.

ROSA : En wat ze er voor betalen! En dat voor rauwe selderstengels en watersoep. Zoiets moet ik mijne Jeff niet voorzetten. Dat is goed voor de konijnen, zegt hij dan.

SANDRA : Die rijke madammen komen alleen omdat het zo chic lijkt; kuren met een uitgebalanceerd dieet onder begeleiding van een dokter.

ROSA : Als je dokter De Nayer een dokter kan noemen. De grootste vrouwenloper van omstreken.

(De dokter met dokterstas komt op langs ingang hotel.)

SANDRA : Daar zie, als je van de duivel spreekt...

ROSA : Dan zie je zijn stethoscoop. Wel dokter, weer van de partij?

SANDRA : Een weekje ingebeelde ziektes behandelen. De dames hun décolletés keuren.

ROSA : Om over de rest nog maar te zwijgen.

DE NAYER : We doen ons best.

SANDRA : Vooral als mevrouw Vanstekenbeen voor de vijftiende keer een hartaanval faket en mond-op-mondbeademing nodig heeft. *(Ze doet kus na.)*

ROSA : Of als de barones Von Lederhose plots pijn in haar linkerborst krijgt. *(met licht Duits accent)* O dokter, es stecht so. Wil u bitte eens fühlen.

SANDRA : Het is de linker. O nein, nun begint de rechter auch. *(lacht)*

DE NAYER : Nu kunnen jullie nog lachen. Eens de dames gearriveerd zijn, zullen jullie

anders piepen.

ROSA : Wij doen enkel onze job.

SANDRA : En wij doen dat graag.

ROSA : Nog liever als iemand met een briefje over de brug komt... *(maakt een geldgebaar)*

DE NAYER : Dat zal deze keer niet pakken, dames. *(Hij haalt Sandra aan.)* Apropos, Sandra. Wanneer ga jij eens over de brug komen?

(De manager, Hertogs, komt op via de trap.)

SANDRA : *(weert de dokter af.)* Heeft u de handen al niet vol met uw patiënten, Dr. De Nayer?

ROSA : Ja! In het bijzonder bij de barones. Oh, es stecht so.

HERTOGS : Ha dokter, daar bent u.

DE NAYER : Mijnheer Hertogs. Heeft u mijn fax betreffende mijn gage ontvangen?

HERTOGS : *Fox?* Ik heb geen *fox* gezien.

DE NAYER : Een fax, betreffende mijn vergoeding.

ROSA : Dat noem ik nog eens met de deur in huis vallen.

HERTOGS : Uw vergoeding, dokter, is dezelfde als vorig jaar.

DE NAYER : Excuseer mijnheer, daar ga ik niet mee akkoord. Ik eis een loonsverhoging.

HERTOGS : Nog hoger. Dat kan niet hoor. Zeker niet nu er minder inschrijvingen voor onze kuur zijn. Dames, moeten jullie niet gaan stofvegen of de *gladiatoren* gaan afwassen?

ROSA : De gladiatoren?

SANDRA : Hij bedoelt de radiatoren van de centrale verwarming. Neen, neen, we zijn rond.

ROSA : En we houden onze koffiepauze.

DE NAYER : Misschien kunnen we dit dispuut verder zetten in mijn kabinet, *(blaft naar Rosa)* weg van deze twee curieuze neuzen.

ROSA : Oei, bijt mijn neus er niet af.

HERTOGS : Dat zal, vrees ik, even moeten wachten. Ik heb namelijk een nieuwe

klusjesman moeten aanwerven. Ik was hem net wegwijs aan het maken in zijn taken als onderhoudstechnicus, toen ik uw wagen op het parkeerterrein zag staan. Tussen haakjes, bent u al in uw *klarinet* geweest, dokter?

DE NAYER : Mijn kabinet. Neen, zo ver ben ik nog niet geraakt.

HERTOGS : Dan zal u dadelijk merken dat uw *klarinet* een opknapbeurt heeft gekregen. Vorige maand ben ik namelijk naar een lezing geweest over het gebruik van kleuren in de hotelsector. Klinische witte muren zouden klanten eerder afstoten en zodoende hebben we de muren van uw *klarinet* overschilderd.

DE NAYER : Wit is toch perfect voor een dokters-KABINET!

HERTOGS : Dat is uiteraard de visie van een arts, maar u bent in een hotel, dokter De Nayer. En in een hotel gelden andere normen. Wij proberen het verblijf van onze gasten zo aangenaam mogelijk te maken. Daarom hebben wij de muren van uw *klarinet* groen geverfd.

DE NAYER : Groen!

HERTOGS : De kleur van de hoop. Zeer toepasselijk, niet?

DE NAYER : Maar dat kan ik deontologisch niet verantwoorden. Mijn patiënten zijn zo al... hoe zal ik het zeggen... zo al

ROSA : Opgefokt, dolgedraaid, gefrustreerd...

SANDRA : Zeg maar ronduit heet.

DE NAYER : Ze zijn dolenthousiast. Dat is het juiste woord. Ze moeten gekalmeerd worden.

ROSA : Een taak die hij ieder jaar weer met plezier op zich neemt.

HERTOGS : Dan is groen perfect. De meeste dingen in de natuur zijn groen: graslanden, bomen, struiken, en niets heeft zo'n kalmerende werking op de mens als de natuur. Als u straks uw koffers heeft uitgepakt, gaat u maar eens kijken, het zal u beslist aanstaan. En nu moet ik dringend onze nieuwe klusjesman verder gaan *infiltreren* over de gang van zaken in ons hotel. Wilt u mij excuseren, dokter? Dames, zijn alle kamers in orde? Het badlinnen op zijn plaats? De bedden opgemaakt? (*af via trap*)

SANDRA : Hij gaat de nieuwe klusjesman infiltreren.

ROSA : Ik vraag mij af waarin.

DE NAYER : Hij is nog geen haar verbeterd. De een verspreking na de ander.

ROSA : Het is zelfs nog erger geworden. Toen laatst een gast kwam klagen over zijn behandeling in het hotel, zei Hertogs tegen die arme man dat hij van zulke valse inseminaties niet gediend was.

SANDRA : Die kerel kon er echt niet mee lachen.

ROSA : En weet je nog dat hij aan het vertellen was over zijn zoon? Die kon prachtig musiceren op de tumor, in plaats van op de tuba.

SANDRA : En hij was van de zomer op vakantie geweest naar een skelet in Zwitserland, in plaats van een chalet.

ROSA : Waar ben jij van de zomer op vakantie geweest? Naar een skelet in Zwitserland. Toen ik dat thuis vertelde, heeft mijne Jeff zo hard gelachen dat de knopen van zijn hemd sprongen.

DE NAYER : Een groen kabinet. Waar haalt hij het vandaan.

(Gsm van de dokter rinkelt. Hij neemt op.)

Met Kurt De Nayer. *(Schrikt.)* Claire! Liefste. Ja natuurlijk ben ik goed gearriveerd. ... Zonet. ... Neen, geen files. ... Ja, ik zal je ook missen. Het is maar voor een weekje, nietwaar? ... Natuurlijk zal ik iedere dag aan jou denken. ... Ieder uur! Ja, ieder uur. ... Hoe zeg je, mijn hartendiefje? ... Neen, ik ben het niet vergeten. Volgende week woensdag om acht uur... Ja, ik heb het adres van jouw vader. Ik verheug mij er op. Ja. ... Tot dan. Kusje, kusje, kusje. *(Hij beëindigt het gesprek.)*

SANDRA : Hola. Kusje, kusje, kusje.

ROSA : Claire liefste! Mijn hartendiefje!

(Sandra en Rosa lachen.)

DE NAYER : Geen woord hierover tegenover de anderen. Horen jullie dat! Geen woord.

SANDRA : *(tot Rosa)* Dat gaat wreed moeilijk worden.

ROSA : Praktisch onmogelijk. Zo'n sappige roddel. Dokter De Nayer heeft zich een

verloofde aangeschaft.

DE NAYER : Dat is niet waar! Zij heeft mij aangeschaft.

SANDRA : Och arme.

DE NAYER : Het was gebeurd voordat ik er erg in had. In december heb ik een kuur in Zwitserland begeleid en Claire logeerde in hetzelfde hotel. Ik ben gewoon mijn gang gegaan, gelijk altijd.

ROSA : Een afspraakje hier, een ontmoeting daar.

SANDRA : In de ene kamer een barones en in de andere een schoonheidskoningin.

DE NAYER : Daarmee doe ik niets verkeerd. De dames genieten tijdelijk van mijn aandacht, laten zich eens goed gaan en keren daarna tevreden en verlost van allerlei frustraties terug huiswaarts. Trouwens, de meeste dames zijn getrouwd en nemen een toevallig onderonsje helemaal niet serieus op. Zij kennen hun wereld.

ROSA : En uw hartendiefje niet?

DE NAYER : Helemaal niet. Zij nam mijn attenties heel serieus. En zij niet alleen. Plots staat haar vader in mijn kabinet. Die had ze na onze eerste afspraak al laten weten dat ze de man van haar dromen had ontmoet. Blijkt die man een rechtstreekse afstammeling te zijn van een Italiaanse maffiafamilie: de Pontiaci. Hij zat constant zijn nagels proper te maken met een stiletto. Probeer daar maar eens mee te praten.

ROSA : Wie had dat kunnen denken.

SANDRA : Onze goede dokter De Nayer heeft zich een oor laten aannaaien.

DE NAYER : Hoe plezant. Maar volgende week word ik bij haar vader thuis verwacht. Hij wil mij voorstellen aan zijn vrienden. En Claire verwacht tegen dan een verlovingsring om haar vinger.

SANDRA : Dat is nu pure romantiek. En dat in ons hotel.

DE NAYER : Jullie houden de mondjes dicht! Op de een of andere manier wring ik mij er uit. Ik ben verdorie veel te jong om te trouwen.

ROSA : Ja, ja. Maar ondertussen moeten Sandra en ik ons forceren en zwijgen.

SANDRA : En dat is niet eerlijk. (*Vingergebaar, vraag naar geld.*) Daar moet dan iets tegenover staan.

DE NAYER : (*Geeft elk een biljet.*) Hier. Waag het niet uit de biecht te klappen.

ROSA : (*Wuift met het biljet.*) Mijn lippen zijn verzegeld.

(*telefoon*)

SANDRA : (*Neemt op.*) Hallo, hotel ‘Met Volle Goesting’ ... Het hotel ‘Met Volle Goesting’, niet het Chinees restaurant Chang Chong. Neen, u kunt bij ons geen een Chinese rijsttafel bestellen. Ik vrees dat u verkeerd verbonden bent. ... Geeft niet. (*Legt neer.*)

(*Mevrouw Vanstekenbeen komt binnen. Ze draagt één koffer.*)

ROSA : Chang Chong. Is dat niet die nieuwe afhaalchinees aan de andere kant van de stad? Het schijnt dat je er waar voor je geld krijgt.

VANSTEEKENBEEN : (*Bazig, tot Sandra*) Jij daar, haal mijn andere koffer. Die staat buiten op de stoep. Die onbeschaamde taxichauffeur had tenminste mijn koffers kunnen binnen dragen.

(*Sandra af om koffer te halen.*)

DE NAYER : Mevrouw Vanstekenbeen. Prettig u ook dit jaar weer te ontmoeten. (*handkus*)

VANSTEEKENBEEN : Dokter De Nayer. En zoals altijd even charmant. Wij moeten dringend afspreken, zodat we lekker kunnen bijpraten. Bovendien heb ik de laatste tijd regelmatig last van hartkloppingen en ademnood. Mijn hart weet u. Ik voel regelmatig een hartaanval opkomen.

DE NAYER : Dan moet u dringend onderzocht worden. Wat dacht u van deze namiddag, rond een uur of twee.

(*Sandra op met koffer.*)

VANSTEEKENBEEN : Perfect. Dan beschik ik nog over voldoende tijd om mij klaar te maken. (*Tot Sandra*) Vooruit meisje, draag mijn koffers naar boven. Kamer 21

zeker, zoals gewoonlijk?

ROSA : Ik kijk het even voor u na, mevrouw. (*Gaat tot achter de balie, wil gastenboek nemen.*)

HERTOGS : (*van trap*) Dokter, heeft u toevallig onze nieuwe klusjesman gezien? Ik ben hem kwijt. Rosa, wat doe jij achter mijn balie?

ROSA : Mevrouw Vanstekenbeen haar kamer toewijzen.

HERTOGS : Je had me moeten roepen. Jullie kunnen alvast de koffers naar boven brengen. (*tot Vanstekenbeen*) Kamer 21, mevrouw? Schikt u dat?

VANSTEEKENBEEN : Ik verwacht niets anders.

HERTOGS : (*Overhandigt Vanstekenbeen de sleutel.*) Ik moet u tot mijn spijt melden dat we met de trap naar boven moeten, want de lift is kapot. Maar we hebben een nieuwe klusjesman en die zal de zaak snel oplossen.

VANSTEEKENBEEN : Hoe vervelend. (*tot dokter*) Ik verwacht u dan rond twee uur, op mijn kamer?

DE NAYER : Uitstekend mevrouw.

(*Sandra en Rosa elk met één koffer de trap op gevolgd door mevrouw Vanstekenbeen.*)

HERTOGS : Dokter, heeft u geen *klarinet* om uw patiënten in te ontvangen?

DE NAYER : Een kabinet, mijnheer Hertogs.

HERTOGS : Dat zeg ik toch, een *klarinet*.

DE NAYER : Mevrouw Vanstekenbeen wenst een huisbezoek. En nu moet ik dringend mijn 'kabinet' gaan inspecteren. (*af, in kabinet*)

HERTOGS : En ik moet onze klusjesman vinden. (*af, dienst*)

(*De barones Von Lederhose komt op. Ze draagt een make-upkoffertje, chique kleren, pelsjas. Ze kijkt een beetje om zich heen en stapt dan kordaat naar de balie. Ze belt éénmaal, wacht een moment en slaat daarna ongeduldig op het belletje tot de deur van het restaurant opengaat en Guido Prot komt op.*)

GUIDO : Ik kom al.

BARONES : Endlich, Junger Mann. Ah Guido.

GUIDO : Barones Von Lederhose. Welkom. Het verheugt mij zeer u weer te mogen begroeten.

BARONES : Danke. Mijn bagage staat nog buiten op het trottoir.

GUIDO : *(Slaat de hielen tegen elkaar.)* Ik zorg er onmiddellijk voor.

(telefoon)

Momentje, mevrouw de barones. *(neemt op)* Hotel 'Met Volle Goesting'. ... Ik vrees dat u verkeerd verbonden bent, juffrouw. U kunt bij ons geen nummerke 37 bestellen. ... Neen, dit is niet de afhaalchinesees Chang Chong. ... Zomaar opgelegd. Tegenwoordig hebben de mensen weinig manieren, nietwaar mevrouw de barones?

BARONES : Tegen wie zegt u het. Ik, spijtig genoeg, ervaar dit iedere dag. Mijn bagage, Herr Guido.

GUIDO : *(Slaat de hielen tegen elkaar.)* Tot uw dienst, mevrouw, uw bagage.

FRANS : *(uit restaurantdeur)* Nondeju, nu zit ik weer verkeerd. *(Hij bemerkt de anderen.)* Kan één van jullie twee mij de weg wijzen naar de achteruitgang? Ik loop er al meer dan een kwartier naar te zoeken, zo'n groot spel. Dag madam, dag mijnheer.

BARONES : Junger Mann Guido, wie is dit vuil Herrschap?

GUIDO : Dat ik het bijgod niet weet. *(kucht)* Geen idee, mevrouw.

FRANS : Ik ben de Frans, de nieuwe klusjesman.

GUIDO : Ach ja! Er zou vandaag een nieuwe klusjesman beginnen. Guido Prot, bagageknecht, portier, loopjongen, ober en steeds tot uw dienst.

FRANS : Prot! Amai, dat moet stinken. *(lacht. Guido reageert niet. Frans legt zijn arm om de schouder van Guido)* Sorry menneke, het was sterker dan mezelf. Alé, moeder de vrouw zegt ook altijd dat ik eerst moet nadenken voordat ik mijn mond opendoe.

GUIDO : *(bevrijdt zich van Frans)* Je zoekt de achteruitgang?

FRANS : Ik moet het slot van de achterdeur repareren, maar ja, een mens moet er eerst geraken. Wat een doolhof van trappen en gangen! Dat heb ik van mijn leven

nog niet meegemaakt. En ik kan al zo slecht onthouden. Als moeder de vrouw mij naar de beenhouwer stuurt voor filet américain, kom ik gegarandeerd thuis met kipfilets. Ofwel moet ze mij in de Bierpot op de markt komen zoeken. *(lacht)* Laten we maar eens lachen, nietwaar madam. Het leven is al serieus genoeg.

GUIDO : Mevrouw wordt aangesproken als mevrouw de barones.

FRANS : Een barones, deju! Sorry. Dat ziet een mens niet aan de buitenkant. Een rasechte barones, nondeju. O pardon madam, het is sterker dan mezelf. Moeder de vrouw probeert al jaren mij het vloeken af te leren, maar ze heeft zolang als we getrouwd zijn, niet veel progressie gemaakt.

BARONES : *(Frans negerend)* Herr Guido, mijn bagage.

GUIDO : *(slaat de hielen tegen elkaar.)* Onmiddellijk, mevrouw de Barones.

(telefoon)

(tot Frans) Wil je de telefoon opnemen, Frans, zodat ik mevrouws bagage kan binnenhalen?

FRANS : Het is maar een woord. *(Hij neemt hoorn op, veegt hem eerst af.)* Hallo. ... nummerke 14 en nummerke 21? *(Tot Guido die met de eerste koffer binnenkomt.)* Zeg menneke, ze vragen naar nummerke... *(in telefoon)* Welke nummers waren dat ook weer? ... 14 en 21. *(tot Guido)* Ze vragen naar nummerke 14 en 21.

GUIDO : Die zijn verkeerd. *(af om een koffer te halen)*

FRANS : *(In telefoon, voorzichtig)* Pardon mijnheer, kan u niet naar een ander nummerke vragen. 14 en 21 zijn naar het schijnt verkeerd. ... Ja maar, je moet je niet kwaad maken. Ik ben nieuw hier en ze zeggen me juist dat nummerke 14 en 21 verkeerd zijn, dus...

BARONES : *(Ze neemt de hoorn af.)* U bent verkeert, mein Herr. *(Ze legt op.)*

(Frans kijkt met open mond naar de barones. Tot Guido die met de overige twee koffers opkomt, gevolgd door Marie-Thérèse Rampelberg.)

FRANS : Moet je nu wat weten, menneke? Die barones pakt mij gewoon de telefoon af, zegt tegen die kerel dat hij verkeerd is en legt pompaf neer. Dat durf ik niet zeggen tegen een kerel, dat hij verkeerd is.

GUIDO : *(Neemt verwijfde houding aan.)* Alé.

FRANS : Straffe barones.

GUIDO : Zal ik je de weg naar de achterdeur wijzen, Frans?

FRANS : Dat zou een goede zaak zijn, menneke.

GUIDO : Je kan er op verschillende manieren geraken. Ofwel ga je de trap op, door de gang helemaal naar de andere kant, daar de trap af, naar links en je bent er. Ofwel ga je door de draaideur naar buiten, je loopt achterom, door het steegje en je bent er, ofwel door het restaurant tot in de tuin, in de tuin naar rechts en je bent er. Ofwel...

FRANS : Dat kan ik allemaal niet onthouden, menneke.

GUIDO : Ofwel ga je door deze deur, *(Hij duwt Frans richting de deur van de dienst.)* die van de dienst en ga je altijd maar rechtdoor. Je komt dan vanzelf bij de achterdeur. *(Wuift naar Frans die voor de dienstdeur aarzelt.)* Ja, en door en verder. Ja.

(Frans af)

(tot de barones) Ik zal mijnheer Hertogs, de manager, verwittigen van uw aankomst. *(tot Marie-Thérèse)* Juffrouw Marie-Thérèse. Welkom in hotel 'Met Volle Goesting'. Ik kom dadelijk bij u. *(Neemt de hoorn van de telefoon, draait één nummer, luistert even.)* Mijnheer Hertogs, barones Von Lederhose is gearriveerd. Jawel mijnheer. *(legt op, tot barones)* Hij komt zo. Misschien kan u een minuutje wachten in de salon?

BARONES : Graag. *(Ze gaat zitten.)*

GUIDO : *(tot Marie-Thérèse)* Juffrouw Rampelberg. Welkom. Waar is uw bagage?

MARIE-THERESE : Buiten op de stoep. De taxichauffeur wou ze niet naar binnen dragen.

GUIDO : Dat zal ik voor u doen, juffrouw. *(Gaat af door buitendeur om koffers te halen.)*

HERTOGS : (*Op via trap, naar barones*) Mevrouw de barones. Welk een eer u ook dit jaar weer te mogen ontvangen.

BARONES : Een weekje Kur doet altijd wonderen, Herr Hertogs. Ik neem aan dat dokter De Nayer ook weer van de partij is? Ik wens zo vlug mogelijk een afspraak met hem te maken. De laatste tijd krijg ik vreselijke Stechen in mijn borst.

HERTOGS : De dokter is zelf nog maar pas aangekomen. Zodra hij zijn *klarinet* gebruiksklaar heeft gemaakt, beginnen zijn spreekuren.

BARONES : Zijn klarinet?

HERTOGS : Zal ik u voorgaan naar uw suite, mevrouw? De suite 'Het Lustig Hofje' zoals altijd. Spijtig genoeg zullen we de trap moeten nemen, want de lift is kapot. Maar onze nieuwe klusjesman zal het zaakje snel gerepareerd hebben. (*tot Guido, die met de koffers opkomt.*) Guido, wil jij juffrouw Rampelberg haar kamer toewijzen? Mevrouw de barones. (*beiden af via de trap.*)

GUIDO : Zo, juffrouw. Alleen? U heeft uw zus niet meegebracht?

MARIE-THERESE : Mijn zus, Marie-Louise, is erin geslaagd de wijnpokken te krijgen. En dat op haar leeftijd. Ze zit helemaal onder de rode vlekken.

GUIDO : Dat is spijtig.

MARIE-THERESE : Geen nood, Guido, ik heb voor vervanging gezorgd. Ik heb een vriendin gevraagd of ze geen zin had in een weekje kuren. Aangezien ze op het punt staat zich te verloven, kunnen er bij haar ook een paar pondjes af. Ze heeft dus onmiddellijk toegestemd.

GUIDO : Dat is mooi, juffrouw.

MARIE-THERESE : Ja zeker. Vooral als je bedenkt dat haar toekomstige echtgenoot een dokter is. Over dokters gesproken, is dokter De Nayer er al?

GUIDO : Jawel juffrouw.

MARIE-THERESE : Waarschijnlijk in zijn kabinet.

GUIDO : Hoogst waarschijnlijk. Zal ik u nu naar uw kamer begeleiden?

MARIE-THERESE : Dadelijk Guido. (*naar kabinet*)

GUIDO : Ik denk niet juffrouw, dat dokter De Nayer al met zijn spreekuur begonnen is.

MARIE-THERESE : (*klopt aan*) Goedendag zeggen kan toch geen kwaad. (*Dokter doet open, in deuropening, tot dokter*) Dokter De Nayer. Leuk u weer te zien.